

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$, strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserata) uredništvo in upravljanje ni odgovorno. — Uredništvo in upravljanje je v Ptiju v gledališkem posloju. — Stajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do pondeljka pred izdajo dotične številke vposlati.

Stev. 17.

V Ptiju v nedeljo dne 21. avgusta 1904.

V. letnik.

Odkritosrčne toda resne besede starišem.

Črez mesec dni se začne spet poduk na mestnih solah, ljudskih, meščanskih in srednjih. Mladina, ki se sedaj raduje veselega časa takozvanih velikih posnici, bode črez en mesec se morala spet uka povrijeti, s katerim je pred mescem dnij za postavno poločeni čas prenehala, da si malo oddahne od duševnega napora, okrepi dušo in telo v prosti božji naravi ter ju sposobna pripravi za vspešno nadaljevanje učenja za poznejše življenje potrebnega znanja.

Kakor vsako leto, tako bode gotovo tudi letos prišlo večje število novih učencev in učenk iz dežele mestne šole. Stariši so večinoma že določili, kateri sin ali katera hčerka ima iti v to ali uno mestno šolo. Večina teh starišev pošlje svojo deco s tem namenom v mestne šole, na bi se ta ondi česar izdelila, šole popolnoma dokončala ter si pozneje s pomočjo pridobljenega znanja s amostojno kruh služila. Skozi mestne šole pelje pot do vseh takozvanih boljših stanov. Hvale in posnemanja vredno je ugnanje takih starišev, osobito kmečkega in delavškega stanu, ki dajejo posebno nadarjeni sinove v mestne šole se česar učit, kar jim pomaga pozneje do — kakor se pravi — lahkejega trhuha, katerega si služijo z glavo, brez da bi jim bilo treba v mrazu ali v vročini, bodisi na polju, v gosti ali v delalnici vse svoje telesne moči napenjati, samo da si svoj kruleč, gladni želodec potolažijo.

Toraj samo nadarjeni sinovi naj se dajo študirati, ker od teh se sme pričakovati, da bojo uk dončali, svoj cilj dosegli in stem vročo željo svojih

starišev in drugih sorodnikov izpolnili, ako ostanejo krepostni, marljivi in pošteni mladenci. S takih mladencov postanejo pozneje značajni, resni možje, kakoršnih si bi moral želeti vsak stan in vsak posamezen človek.

Zalibog pa dandanašnji stariši na deželi svojo mladino preveč tiščijo v mesta. Komaj zna sinko za silo čitati, pisati in računati, že stavijo neprevidni stariši nanj take nade, ki se ne morejo nigdar ali pa le v posebno srečnih slučajih (prav redkoma) izpolniti. Res je, da je rekel veliki cesar Napoleon I.: „Pri meni nosi vsak prostak (Gemeiner) marsalsko palico v tornistru ali telečnjaku“, — a ti časi so zdavnaj minoli in se ne bojo nigdar več vrnili. Kateri deček ali mladenci želi dandasnes dospeti v višjo državno ali zasebno službo, mora imeti v prvi vrsti kaj bistro glavico, da mu na strmi poti ne spodrigne in da ne zdrči spet navzdol na svoje prvotno stališče — sebi v sramoto, drugim pa v zasmeh.

Celo nespametno ravnajo tisti stariši, ki svoje otroke silijo v višje mestne šole, akoravno ti-le ne kažejo nobenega veselja do študiranja. Prisiljena reč nigdar ni dobra in tako tudi tukaj ne. Navadno se maščuje s tem, da provzroči prej ali slej takim starišem znatno škodo na mošnji, povrhu pa še žalost in sramoto. Ne delajte si toraj prevelikih nadej in ne poslušajte priliznjenih toda kratkovidnih svetovalcev, ako niste dovolj trdnno prepričani, da se zamorejo vaša upanja in želje verjetno uresničiti.

Manj nadarjeni dečki naj toraj ostanejo doma pri stariših ter jim po dovršeni ljudski šoli naj vrlo pri delu pomagajo, bodisi pri kmečkem ali obrtniškem. Spopolnjujejo se naj v očetovem stanu s pomočjo knjig in strokovnih časnikov. Pravi se, kruh

višjih stanov je lahek, a vso s rěsnobo smemo trditi, da je kmečki kruh najslajši in najboljši, ako si ga kmet zna prav pripraviti in prav rezati. Natančneje bodoemo o tem spregovorili drugokrat.

Tožijo tudi kmetje venomer, kakor smo že zadnjih omenili, da jim primanjkuje delavnih močij. Resnična in opravičena je njih tožba, toda, moj Bog, tega so mnogo sami krivi. Med mnogimi drugimi je temu tudi krov ta vzrok, da stariši na deželi svoje otroke preveč v mesta tičijo. Vsaka reč naj gre do gotove meje. Po mestih je že itak dovolj ljudi brez zasluga in profesijonelnih postopačev, kljub temu hoče iz kmetov vse v mesta iti, nadejajoč se, da bojo jim ondi pečeni golobje v usta leteli. Da je po mestih mnogo več revščine kakor na deželi med kmeti, tega kmetje nočejo verjeti, ker so vajeni vse le po zunajnosti soditi. — Čuvajte toraj kmečki stariši, da ne boste nepremišljeno tirali vaše otroke v mestno revščino, katero šele tedaj prav spoznajo, ko že do grla v njej tičijo in se iz nje izviti ne zamorejo. Ne puščajte v mesta mladoletnih ljudi, kojih bodočnost je dvomljiva ali pa celo sumljiva. V mestih je za telesni in duševni blagor mladine mnogo več nevarščin, kakor na deželi, kjer jo imajo stariši ali drugi razumni sorodniki vedno pred očmi. Mladina, ki je enkrat pravo pot zgrešila, jo le težko zopet najde, zgubljena je navadno za vso bodočnost.

Posebno še polagamo v enim starišem, ki nameravajo dati svoje nadarjene sinove študirat, da taistim pravocasno priskrbijo dovoljne podpore, osebno ali pa po dobrosrčnih posredovalcih, da jim ne bode treba pozneje sile trpeti in morebiti na taka

Krivo ga je sodil.

Resnična črtica iz življenja na deželi.

Bilo je v prvi polovici preteklega stoletja. K sv. Duhu nad Lučanami dobili so novega gospoda fajmoštra, ki je bil iz daljne fare obširne sekovske škofije tukaj prestavljen. Mož je sicer bil dobra duša, toda kakor se pravi, da nobeden človek ni brez napake, tako je imel tudi ta gospod eno, in sicer: bil je nekoliko nagle jeze ali kakor pravimo: bil je prenagel. Seveda to ni ena največih napak, ali napaka vendar je, sosebno za olikanega človeka neodpustljiva napaka.

Koj prvo nedeljo po svojem dohodu sedel je ta fajmošter že zarano v spovednici ter odvezoval, kar so imeli njegovi novi farani zavozljana. Manjše vozlige je dobrodušno in na kratko reševal, a pri večjih, ki so mu dajali več opravka, je včasih med pokašljevanjem tudi malo zagodrnjal in nad njim zarentačil. Spovedanci so pač nekoliko trepetali, ko so pokleiali v spovednico pred nepoznanega novega fajmoštra, toda opravili so svojo pobožnost primeroma na kratko in lahko, ker takrat še niso imeli „Štajerca“ na vesti, spovedniku pa tudi še ni bilo treba v spovednici za raznovrstne volitve in različne klerikalne časnike agitirati, kakor se to godi dandanes tu in tam — ne rečemo ravno pri sv. Duhu na Ostrem vrhu.

Zadnji je omenjeno nedeljo pred novega fajmoštra poleknil nek priletel kočar. Obtožil se je spovedniku vseh svojih grehov, kolikor mu jih je v spominu ostalo; za grehe, kajih se spovedanec ne spominja več, pa baje itak zadostuje kes ali grevenga, imenovati jih nikdo ne more.

Ko ta kočar z naštevanjem svojih grehov neha, ga vpraša fajmošter, ali ničesar več ne ve. Kočar odkima, da

vrata trkati, ki se jih nikakor nočejo odpreti. Čestokrat se polasti takih revežev zacvibljanje obup, ki jih žene v nesrečo ali celo v pogubo. Nopravičeni ponos ali pa opravičena sramežljivost branjuje tem srečmakom vrnitev k kmečkemu delu, kaj je posledica temu, to se vidi v neštetih oblik in slučajih mestnega (posebno velikomestnega) življenja dan na dan, o žalostnih nasledkih teh razpisijo časniki, te razmere delajo reševalcem socijalnega vprašanja mnogo preglavic.

Moderni proletarijat dopolnjuje se dandanes glavitno iz ljudi, ki so se podali z dežele v mestna previsokimi, pretiranimi željami in nadejami; iz ljudi, ki ne spoštujejo stanu, v katerem so se rodili, v katerem so srečno živeli stariši in morebiti vsi njihovi predniki; iz ljudi, ki so se varali ali oguljufali sestrelji, ali pa so jih z lažnjivimi besedami oguljufali nezadovoljni in škodoželjni „priatelji“ ali pa navidezni brotniki.“

Stariši, posebno vestno tudi pretehtajte in predarite, pri katerih in kakšnih ljudeh boste najeli vaše otroke v mestu stanovanje! Čestokrat so ljudje merodajni za celo bodočnost njihove njenosti oskrbo izročene mladine. —

Stariši, premislite in presodite vse tukaj navedene okolščine ter povrh še kakega izkušenega, naredrega in odkritosrčnega moža za svet vprašajte predno se odločite dati vašega otroka, vaš največji zaklad med zapeljivi in lažnjivi svet! —

ne, in fajmošter mu na to naroči, da naj molí grevenga. Kočar zopet maje zglavo, kakor da bi odkimal. Nato fajmošter vpraša, ali morda sploh ne zna grevenga in nakar mož spet z glavo maje. Fajmošter ga nato nekako resno pogleda ter reče: „Star si že dovolj; to kratko moram vico bi vendar moral znati. Glej, da se je naučis! Za to ti odvezo se dam tako, reči samo, da te grevajo vsi tisti, ki so znani in neznani grehi!“

A, glej ga čuka! Kočar je spet odmajal z glavo. Na trdovratnež na zopetno župnikovo zahtevanje, naj reče, da grevajo vsi znani in neznani grehi, zopet odkimal, se fajmošter nad njim tako razsrdi, da ga iz spovednice spodi z besedami: „Grdoba trdovratna, ne dam ti odveze in nimaš mi pri obhajilu! Poberi se!“

Ves poparjen se je kočar postavil v zadnji kot cerkev pod kor, medtem ko se je fajmošter podal v žagred, da oblačenjem se pritoži meščanom nekako tako-le: „No, no, sem pa prišel na lepo faro. Preslepe farane sem našel. Že koj danes, na prvo nedeljo mojega tukajnjega bivanja, sem naletel na trmoglavca, kakor sam tukaj nisem nadejal. Priletel mož je prišel k spovedi, pa grevenga ni znal moliti. Pa to bi še nič ne djalo, ko bi pa mož ne bil tako trdovraten grešnik. Rekel sem, da mu ne odvezo, samo če reče, da ga grevajo njegovi grehi. Toda koštrun ima trdo bučo, odkimal je, da ga grehi ne grevajo, sicer je tudi še potem odkimal, ko sem ga vdrugič res vprašal. No tukaj še znam na ta način več kaj doživeti, da duhovniku ne dela veselja.“

Mežnar ves iznenadjen premisljuje, kdo da bi značilno trdovratnež biti. Od nobenega duhovskega farana mu ni značilno.

Izgoja v samostanih.

Kar smo v današnjem uvodnem članku starišem polagali na srce gledé njihovih sinov, to velja v obče tudi gledé njihovih hčer. Akoravno se kmečka ženska mladina v primeri z možko le malo oddaje v mestna izobraževališča, vendar imamo povoda dovolj, tudi v tej zadevi nekaj besed izpregovoriti, katere posnamemo iz nekega strokovnjaškega učiteljskega časnika. Dotični članek razpravlja o odgoji v samostanih in se nam zdi zategadelj jako važen, ker je tudi med našim kmečkim ljudstvom mnogo takih starišev, ki dajejo ali nameravajo dati svoje otroke (sosebno hčerke) v tem ali unem kloštru izgojevati. Dotični strokovnjak piše med drugim to-le: „Poglejmo enkrat za samostanski zid in takoj spreleti nas groza. Vzgojitelj pravi: „Izgoji mladino k resnici!“ Tukaj pa poseže poduk k laži, ker se že njega vse izloči in popači, kar se ne strinja z otrpljujočim mnenjem cerkve. Važni podučni predmeti morajo zastati, ker se porabi čas za učenje raznovrstnih molitev in pretemeljitega teoretičnega veronauka. Na umetni način se nauče učenci pozemsko življenje zaničevati in tako se jim vzame pogum za boj, kojega človeško življenje terja. Samostansko učiteljsko osobje se je vsled storjene obljube samo iz človeške družbe izločilo, za svet kot mrtve izreklo in toraj kot „društveni mrtveci“ nima pravice in tudi nebi smelo imeti dovoljenja, žive izgojevati. Njegova modrost in izkušnja opira se le na samostanski red, na tista brezčutna pravila, ki ne poznajo ljubezni in priateljstva. Klošter je namreč država v državi, z lastnimi postavami in z lastnim vladarjem.

da bi se bil kedaj v spovednici tako obnašal, kakor je ravno slišal, zatorej reče naslednje fajmoštru:

„Častivredni, jaz si pa ne zamorem domisliti, kdo bi znal ta predrznež biti, o katerem ste mi ravnokar pravili.“ Fajmošter stopi med žagradska vrata ter pogleda tjadoli po cerkvi. Hitro namigne mežnarju, naj k njemu pristopi. „Tam dol le pod korom pri desnem stebru sloni uni trdovratnež“ pove fajmošter tiko začudenemu mežnarju.

Mežnarju se je takoj zasvitalo v glavi. Razkril in razložil je fajmoštru takoj sledeče: „Častivredni, veste ta reč je tako: Uni mož nikakor ni kak hudomušen ali hudoben človek; tako trdovraten človek pa že celo ni, kakoršnega si vi mislite. Ta revež ima namreč nadležno bolezen, kateri se pravi bolezen svetega Vida ali „Veitstanz.“ Prime ga včasih tako hudo, da ne more ničesar izpregovoriti — tudi ene besede ne. Zvija takrat in maje samo z glavo in sicer nehoté, brez lastne volje. Gotovo ga je ta bolezen prijela ob koncu spovedi tudi danes v spovednici, toraj revež ni kriv, da je Vas nehote razžalil in uježil.“

Fajmošter je bil hitro pripravljen storjeno krivico poravnati, toraj reče mežnarju: „Hitro pojdi k njemu ter mu v mojem imenu reči, da naj le pride po masi k sv. obhajilu!“ Mežnar to fajmoštrovo naročilo urno izvrši, toda kočar ga glasno zavrne, da je vsa cerkev slišala: „Če mi je Boga „faus“, naj ga pa sam ima!“

Tudi fajmošter je slišal te kočarjeve besede tje gor do zgradovnih vrat. Spoznavši, da je tega moža zares krivo sodil in ga občutljivo razžalil, podal se je nato še fajmošter sam k njemu pod kor, da ga spravi ter k obhajilu povabi. Da je ta kočar potem res k obhajilu šel, bode še eden ali drugi najstarejši duhovčanov dandanes lahko potrdil. — t — — t —

Zakaj pa vendar pustijo stariši (posebno taki, ki spadajo k boljšim krogom) svojo mladino pod kloštersko komando izgojevati? Tej žalostni prikazni se dajo različni vzroki navesti: 1. Očetje se za odgojo otrok zaradi svojih obilnih opravkov in družbinskih dolžnostij le malo ali pa čisto nič ne brigajo, za izgojo hčer najmanje, ter prepustijo to važno nalogu svojim ženam, ki pa so se čestokrat v kloštru odgojile. 2. Mnogo starišev se za kloštersko odgojo svojih otrok da pregovoriti od priliznjenih zapeljivev. Prižnica in spovednica, časniki in gospodarstvena odvisnost se od klerikalcev zlorabljo v doseg njih namena. Celo šolski poduk jim mora služiti. Svoje navidezne uspehe znajo kako laskavo hvaliti. Poduk v ročnih delih odriva druge važne podučne predmete. Vsak čas pride otrok s kako novo molitvico domu. Klošter že sam ob sebi zapečuje neprevidne stariše. Snažnost in vzorni red uplivata očarljivo ter sta past, v katero marsikatera skrbna mati zaide. Pobožne ženske imajo ja časa dovolj in tudi izvrstno umejo, si po ceni delavne moči pridobiti in jih izkorisčati; kar je premalo plačila, to mora „Bog plati“ (Bog lonaj) nadomestiti. 3. Nektere stariše napeljuje odiočenost, bolje rečeno „prevzetnost“, — da dajejo svoje otroke v kloštersko šolo, misleč si, da ondi s siromaštvom manje v dotiku pridejo, kakor pa v drugih javnih šolah. —

To pa je ravno prokletstvo časa, da si nekateri ljudje oči in ušesa zakrivajo le zato, da nebi videli socijalnega siromaštva; motijo se toraj samovoljno in se ogoljufajo. Komur je narava in usoda večje duševne dari in bogastvo naklonila, ta ima tudi dolžnost, te prednosti trpečemu človeštvu v prid obrniti, jih temu v službo posvetiti. Otrok naj pogleda tudi v bajto siromaštva, da se v njem od samič vzbudi najžlahtnejše čutstvo človeškega srca: sočutje, ki je mati usmiljenosti. Nobeden otrok seše nizategadelj pokvaril, ker je sedel z otrokom ubogega delavca v šoli vени in isti klopi ter delil z njim svoj kruh. Jako predrzna trditev je, če kdo pravi, da se bogatinov otrok od otroka delavca le nespodobnosti in hudobije nauči. Nespodobnosti imajo vsi otroci. Vzgojitelju so nespodobnosti revnih otrok ljubše, kakor one bogatih, ker so bolj odkrite in se dajo toraj lahkeje zapaziti in odstraniti. Pri skupni izgoji pride nekoliko v poštev le manjša povprečna duševna zmožnost ubogih otrok, toda ta nevarnost je ravno tako v klošterskih kakor v javnih posvetnih šolah neodstranljiva. Kakor je telo, tako zamore biti tudi duša bolana in jaz sem tega mnenja, da učitelj, ki živi med ljudstvom in z ljudstvom in ki je povrhu sam oče družine, (imamo pa tudi v javnih šolah, hvala Bogu, še dokaj izvrstnih in vestnih duhovnikov — katehetov, ki z učitelji sporazumno skrbijo za primerno versko izgojitev šolske mladine — opomba uredništva), preje ima potrebno potrebljivost in ljubezen in preje razume dušo revnega, bolanega otroka, kakor kaka samostanska sestra, ki se je pred svetom

zaklenila, ki svet zaničuje. Dajte otroku, kar je njegovega, prosto, na podlagi prave državljanske moralnosti utemeljeno šolo! Stopimo na noge in se vprejmo proti vsemu, kar tajnostno deluje ter nam hoče naše najdražje imetje omajati, blagostanje in duševno imetje ljudstva. Kamor pade ta senca, tjekaj leže polnočna tema črez hribe in okna, na razvaline uničene sreče . . .“

Upamo, da je vsebina predstoječih vrst pametnim starišem dovolj umljiva, toraj se zdi nam odveč, o tem vprašanju obširnejše razpravljeni. Spoznanje in lastni razsodek morata pritrditi: Resnica je.

Vojška med Rusi in Japonci.

Poveljnik ruske posadke v Port Arturju naznačil je svojemu caru, da so Japonci v dnevih od 26. do 29. julija s suhega Port Artur na celi vrsti napadali. Število sovražnika ceni na 70 tisoč mož. Perve sovražnikove naskoke so Rusi srečno odbili in padlo je baje pri teh napadih 10 tisoč Japoncev. (Nekatera poročila celo trdijo, da je v imenovanih dneh našlo smrt 15 tisoč Japoncev, kar pa ni popolnoma verjetno). Z velikim naporom so se slednjici Japonci vendar-le polastili važne točke, takozvanega „Volčjega hriba.“ Rusi so se jim morali umakniti in so sedaj v trdnjavi popolnoma zaprti. Japonci neprestano bombardirajo ruske utrdbe in tudi mesto. Težke krogle in šrapneli neprenehoma letijo iz velikanskih topov v mesto in posadka ima vedno dovolj posla z gašenjem ognja, katerega provzročujejo japonske granate in šrapneli.

Japonce trajno pomnoževajo svojo armado pred Port Arturjem in mikado (japonski cesar) je baje strogo zapovedal svojim poveljnikom, da se morajo te trdnjave na vsak način polastiti, naj stane, kar hoče. Celo od severne armade maršira baje velik del (2 diviziji) na jug pred Port Artur, da ga tem preje premagajo. Rusi so si zaradi te važne trdnjave v velikih skrbeh in pravi se, da je celo poveljnik posadke sam že obupal in si vsled tega življenje vzel. Pred Port Arturjem imajo vsled najnovejših poročil sedaj Japonci blizu 100 tisoč mož, 400 topov ali kanonov in 50 možnarjev in tej sili se bodejo Rusi pač težko dolgo upirali.

Ruske bojne ladje so nedavno poskusile uiti iz pristanišča pred Port Arturjem, a na širokem morju so jih japonske ladje napadle ter na vse vetre razškopile; nekaj jih je ušlo nazaj pred Port Artur, druge pa so iskale zavetja v neutralnih pristaniščih. V tem boju je našel smrt ruski admiral Witt h ö ft, na kojega mesto je stopil knez U c h t o m s k y. Portaturško pristanišče namreč za ruske ladje ni več dovolj varno, ker Japonci že tudi s suhega nanje streljajo. Kaj radi bi se Rusi pa tudi združili s vladivostoško eskadro, kar pa se jim dosedaj še ni posrečilo.

General Kuropatkin zbira svojo glavno armado pri Liaojangu, kjer se misli Japoncem v bran postaviti. Tamkaj imajo Rusi nakupičenega obilno živeža

in streljiva in bodo to mesto seveda do skrajnosti branili, da ne pride ta zaloga — glavni pogoj njihovega obstanka — sovražniku v roke. Vsaj tako dolgo se mislijo v tem utrjenem mestu vzdržati, dokler jim ne pride po sibirski železnici z domovine zdatnejsi pomoč, da se zamorejo sovražnemu prodiranju krekeje upreti in v odločilno bitko spustiti.

Ta vojska je zopet svetu razkrila, kakšna korupcija vlada na Ruskem, posebno v ruski vojni iten-danturi. Mnogo najviših vojaških dostojanstvenikov goljufuje državo kar le more. V sporazumljenu z feranti vojaških potrebščin slepari in poneverja, da je groza. Uradniki društva rudečega križa so skoraj sami goljufi, ki hočejo vojsko izkoristiti za svoj žet ter črez noč obogateti. Verhovni ruski poveljnik, general Kuropatkin je se baje carju sam v nekem pismo pritožil črez ta poneverjanja in goljufije, ki se baje nesla od početka vojske dosedaj tem predzravnim in nesramnim sleparjem okrogih 45 milijonov rubljev. Car je baje vojnega ministra na to poročilo prepošteno oštel in vskliknil: „Vsi me goljufajo!“ Protolikej množici goljufov si car ne ve gomagati; preveč je pa bit in potrt vsled neugodnih poročil, ki mu neprestano dohajajo iz bojišča; v višjih uradniških in časnikih krogih pa čisto prostodušno pravijo: „Čem pa je vojska, ako nimamo od nje nobenega dobička? Lepa tovaršija je to, kaj ne?!

Tudi vladivostošča eskadra je odplula iz svojega pristanišča, toda pri otoku Tiušima naletela je na japonske bojne ladje. Začela se je huda pomorska bitka, v katerej so zopet bili Rusi premagani. Izgubili so več ladij, mnogo oficirjev in na stotini možtva.

Spodnje-štajerske novice.

Odbita prošnja. Nj. Veličanstvo presvitli cesarja prošnjo dr. Brumen-a za milost oprostitve kazni 14 dnevnega zapora odklonil in mora toraj imenovan obsojenec to kazen popolnič odslužiti.

Čuden pankert se je poklotil pred štirinajstimi dnevi v Kamniku na Kranjskem. Krstili so ga z imenom „Slovenski Štajerc“; z ozirom na njegove roditelje, botre in dojnicu (amo) pa se glasi njegovo popolno ime: „r i m s k i, s l o v e n s k i - k r a n j s k i Š t a j e r c.“ Taka dolga imena se pa težko izgovarjajo, posebno pa se jih pri večkratni rabi človek ne izogiblje, toraj ga boderemo mi, dokler bode usoditemu revčeku priupustila v tej dolini solz hirati, na kratko „k r a n j s k i p a n k e r t“ imenovali. Kakor se ničvredna ženska potukne v kak skrit tuj kraj, da se iznebi sadu svojega razuzdanega in pregrešnega življenja, v ravno takih okolščinah je tudi ta pankert luč sveta zagledal, ako ne spada med tiste vrste živalij, ki svoje mladiče slepe povržejo. Dojница težka pankerta je nam dobro znana oseba in z ozirom na njeni vsled preobilno zavžitega alkohola (žganja) hudo omajano zdravstveno stanje lahko brez pomislika trdimo, da bode dojenček kaj slabo vspeval in brokane v kratkem svoje mlado življenje končal, posebno po

ker imajo v njegovem rojstnem kraju toliko borovičke (Sirk), da jo celo daleč na okoli po svetu razpošljajo. Ta okolščina pa je za dojnico jako zapeljiva in nevarna — neposredno tudi za dojenčka. — Jako sumljiva je gledé njegovega zdravja tudi okolščina, da je njegovo rojstvo bilo pred časom, kajti spočet je bil še le baje pred kratkim — na političnem romanju v Brezje. Pregovor pravi: Greh i starisev se kaznujejo nad otroci in nad otrok otroci — in ta se bode tudi na tem pankertu uresničil. **Veselja boš malo užival na sveti, ker dnevi življenja ti kratki so šteti.** Zvesti naši naročniki in somišleniki, vsakdo izmed Vas ve, kaj mu je storiti, ako mu pride ta nebodigatreba v roke ali v hišo. Nazaj se pravi francoski: **re tout!**

Svarilo pred sleparji. Po raznih krajih na Spodnjem Štajerskem se potepajo sleparji, ki se izdajejo za kupce sadja ali kupce hmelja, nekateri pa za pomašcence ali agente večjih eksportnih tvrdk. Kmetje, boste toraj pozorni in previdni!

Nesreča gredé iz sejma. Dne 5. t. m. peljal je Janaz Veršič, veleposestnik in krčmar v Spodnjem Velenku, občina Pacinje, z deskami težko obložen iz ptujskega Ožbaltovega sejma proti domu. V Ljubljah se je voz tako nesrečno prevrgel, da je Veršič prišel pod njega in je vsled težkih notranjih potodb na licu mesta mrtev obležal. Na vozu je zraven Veršiča sedela kovačeva žena iz Spodnjega Velenka, Marija Sever, ki je ob tej priliki tudi močno poškodovana. Veršič, kateremu je šele red 14 dnevi žena Liza Veršič umrla, zapusti dvoje trok (deklici) starih 4 in 12 let.

Pri kopanju — smrt našlo je letos že dokaj redi. Resničen je pregovor, da naj boljši prenikač pride slednjic ubit, naj sprejeti plavač pa utone. Prevelika zanesljivost lastne telesne moči je že mnogo korajžnih ljudi delujala in pogubila. — Nedavno se je v Dravi pri Ljutomeru (pod Mariborom) pri kopanju vtopil 12 letni Češek Ferl, viničarski sin iz Leitersberga. Njegova brata Karol in Jožek sta bila priči njegove smrti. — V nedeljo dne 7. t. m. šel se je v Dravograd Leimbach kopat 14 letni Vincenc Sernek, mizarskega mojstra z enakim imenom. Voda ga zanesla v globočino, kjer je takoj utonil. — Žalostničev je v obeh slučajih nepopisna. Naj bi služile ne nesreče vsaj drugim v svarilo!

Pes, ki ima 4 tisoč kron letne penzije. Mislili boste, zakaj to ne postavimo med „zunanje nove“, ker to bode vendar najbrž zadevalo kakega noglavega Angleža ali Amerikanca. Pa temu niso, — stvar je čisto spodnještajerska. — Gospej H. v Hočah pri Mariboru zgubil se je že več star kužek, kateremu je bilo ime „Cinci.“ V teh občinah mariborskograjskega okraja dala je gospa počasnih (plakatih) opisati zunajnost svojega nepozabljubčeka ter občinstvu naznaniti, da dobi tisti dobro plačilo, ki jí begunca na njen dom prispe. Kakor se pravi, povpraševali so celo žandarji „Cinci“-ju. Ta psiček pa ima tudi imenitno zgo-

dovino. Bil je nekdaj last neke bogate gospe, ki je v svoji oporoki (testamentu) določila 4 tisoč kron letne plače tistem, ki bode po njeni smrti za „Cinci“-ja skrbel. Obitelj ki je tega „penzionista“ v oskrbo prevzela, je sedaj v kopališču Reichenhall, in ker tam ne trpijo čveteronogih gostov, čeravno bi bil kak „penzionist“ med njimi, ga je dala začasno na letovišče gospej H. v Hočah, ki je stara znanka obitelji. Ko je „Cinci“ zginil, je vse ostrmelo, kar v Hočah leže in gre. K sreči so našli 4. t. m. „Cinci“-ja v št. Jurju ob Pesnici. Mož, ki je psa na njegov dom pripeljal, dobil je od gospodinje tega penzionista 140 kron plačila. — Resnična pasja dogodba v pasjih dneh.

V skrbeh so si klerikalni kolovodje zaradi verskega gibanja, ki se je pokazalo v novejšem času, „Laž Dom“ ali „Fihpos“ toži o odpadu od katoliške cerkve; resnično ima tudi vzrok k temu. Mi na to le odgovorimo: Naj bi bili vsi duhovniki taki, kakoršnega nam v današnji številki opisuje dopisnik iz št. Lovrenca, potem bi bilo pa vse drugače; ne bilo bi slišati klicov „proč od Rima“, pa tudi ne klicov „proč od Gradca“, „svoji k svojim“ itd., ravnali bi se po geslu našega presvitlega cesarja: „S združenimi močmi!“ Tako je in ne drugače.

Proti leskovškemu konzumu vložila se je kazenska ovadba, ker so upravitelji tega društva prodali pivne sodčke (Bierfässer), ki niso bili last društva, temuč so slišali neki pivarni. Akoravno baje vsa fara tarna zaradi neprimernega odkladanja ovs in drugih poljskih pridelkov, vendar tamkaj še ne more biti tako slabo, ker si je g. nadučitelj priskrbel lepo novo kočijo še pred, ko je nova šola dogotovljena.

Vlak je povozil dne 10. t. m. na železnični progiblizu Brežic posestnika Jožeta Cvetko iz Gaberj. Kolesa so ga tako razmesarila, da ga po nesreči ni bilo moči več spoznati.

Krava usmrtila je 10. t. m. 70 letnega prevžitkarja Martina Pinteriča iz Bizeljskega. Gnal jo je v Brežce na sejem, a ni je mogel prodati. Na potu domov se je zgodila omenjena nesreča.

Strela ubila je 10. t. m. pod Merzlico blizu Hrastnika premožnega kmeta Svinšeka in ob enem tudi enega vola, ki je bil ondi na paši.

Vrla moža, zidarja Karol Bakš in Miha Curaja, ki sta 18. aprila t. l. pri nekem požaru v Podčetrtek iz plamena rešila dvoje otrok in sicer v nevarščini lastnega življenja, prejela sta od ces. kr. Štajerskega namestništva postavno darilo po 52 kron.

Stariši, pazite na otroke! Strašansko se mnogo slučaji, da s žvepljenkami se igrajoči otroci zatrosijo ogenj, ki napravi čestokrat neznansko škode.

— Nedavno pogorela viničaria Janeza Osobjnika v Janživru pri Vurbergu; zazgali so otroci.

— Dne 8. t. m. so pogorela poslopja Franca Rajšp in njegovega soseda v Podvincih; zazgali so otroci, itd., itd.

V Dravi utonil je 20 letni Franc Kaiser, sin ptujskega podžupana. Šel se je s svojim prijateljem dne 8. t. m. v deročo Dravo v Karčovini kopat, pa

je našel pri tem prerano smrt. Žalost obupanih starišev je nepopisna pa tudi umljiva.

Deželnozborske volitve se bližajo in toraj našim somišljenikom nujno svetujemo, da si priredijo po vseh krajih volilne shode, na katerih se bodo o bočnih volitvah pogovorili ter se medsebojno navduševali k složnemu in energičnemu postopanju. Volitev se bodo vršila tajno, nikomur toraj ni treba se ozirati na kakšna razmerja odvisnosti, ker nikdo ne bodo izvedel, kogar je eden ali drugi volilec volil. Kandidate bodovali vam pravočasno naznanili. Opozorjam, da je nasprotna stranka kot kandidata nastavila dr. M. Ploja, o katerem smo vam že dosta kaj sporočili, posebno pa smo njegove „zasluge“ primerno označili. Volilci, bodite previdni!

Vlada je prepovedala izvoz krme, kakor so n. pr. seno, suha detelja, slama, pleve, otrebi, koruza, oves, bob, lupine, krompir itd., ker se boji, da bi ji vsled izvoza manjkalo za vojaške potrebe.

Požari. Dne 3. t. m. pogorelo je hišno in gospodarsko poslopje vдовljene posestnice Treze Majer v Spodnjem Gašteraju (okraj št. Lenart v Slov. gor.) Posestnica, hlapec in dekla so si komaj življenje rešili, ker so že spali, ko je začelo goreti. Zgorelo je posestnici tudi troje krov in devet svinj ter sploh vsa premičnina. — Istega dne pogorela je hiša posestnika Jožeta Levart v Kotu, okraj Konjice. — 5. t. m. zgorel je kozolec Antona Rössnera v Braslovčah. Zažgal je nek deček, ki se je ondi s žvepljenkami igral. — Ravno tega dne zgorela so poslopja zakonskih Pflegarič v Drsteljih, okraj Ptuj. Ogenj se je tako naglo razširil, da ni bilo na rešitev misliti in je toraj vse do tal pogorelo.

Koroške novice.

Utonil je dne 27. m. m. v Krki pri Mostiču 56 letni sedlarski mojster Valentin Pogačnik, doma iz Ovic na Kranjskem. V krčmi „Neuhof“ je mož nekaj pregloboko v glaž pogledal in je potem na potu proti domu zaspal, kjer ga je več ljudi videlo. Ko ga le predolgo časa ni bilo domu, šla ga je žena iskat, a našla je na mestu, kjer je popred mož počival, samo njegov klobuk in napol izpraznjeno žganjično flašo. Žena je to naznanila žandarjem, ki so nato šli Pogačniga iskat in so ga tudi našli — toda v Krki utopljenega. Mogoče, da je šel prostovoljno v smrt, ker je večkrat govoril o samomoru.

Na Karavankah ponesrečil je neki neznan, okoli 35 let star mož, katerega je našla ubitega stara ženkica, ki je v planinah zdravilna zelišča nabirala in korenine kopala. Mrlič je imel na sebi gosposka oblačila, a prtljaje se nobene ni našlo pri njemu, ker jo je najbrž vsled deževja močno narasli potok Zeleznica odplavil. Najdenega mrliča so spravili v Spodnji Ljubelj ter ondi pokopali. — Nekaj dni potem se je ravno na istem mestu ubila una ženska, ki je tamkaj omenjenega ponesrečenca našla.

Cigani so se pred nedavnim priklatili v Pli-

berk, kamor jih že dolgo let ni bilo. Ondotna žandarmerija gre takim potepuhom namreč hudo na kapo in toraj rujave klateže ni mikalo se ž njo seznaniti. Toda ta ciganska tolpa je vendar hotela enkrat tudi prijazni Pliberk obiskati, pa pozorni žandarmerijski stražmešter g. Drobež jo je „pri delu“ zasačil, prijet ter sodniji izročil. Nekaj ciganov pa je ušlo proti Slovenjgradcu.

Samomor starca. 70 letni nastanovnik (ofar) Avguštin Happe se je 30. p. m. v svoji sobi v Lipi z britvijo prerezal goltanec in nato še s kuhiškim nožem vrat prebodel. Happe je bil hud šnoper. Dva dni pred smrtno je v pisanosti natolkel svojo gospodinjo, da mu je ušla, kar ga je tako razkačilo, da si je raje življenje končal.

Strašanski požar uničil je tri četrtine lepega trga Šmohor v Zilski dolini. Ogenj je nastal v pondelek dne 8. avgusta ob 5. uri popoldne v poštem poslopju. Gorelo je celo noč in še drugi dan. Na pogorišču so prihitele požarne brambe od blizu in daleč, a kljub njihovemu požrtvovalnemu naporu zgorelo je nad 100 poslopij, t. j. skoraj tri četrtine vsega trga. Zgorela je tudi cerkev, okrajno glavarstvo s vsemi listinami i. t. d. Človeških žrtev sicer ni obžalovali, a zgorelo je mnogo živine. — Vrlo so se pri gašenju obnašali vojaki 17. pešpolka, ki so ravno sedaj tamkaj na vojaških vajah.

Smrt v valovih Drave našel je 7. t. m. 16. letni sin Anton posestnika Tomaža Schmed, p. d. „Cek“ v Pesji vesni, ko se je šel v isto kopat. Tovariši, ki so bili navzoči, ga niso zamogli rešiti. Truplo ponesrečenca se našli ne daleč pod unim mestom, kjer je utoril. — Istega dne je jahal 14 letni Franc Pečnik domačega konja k Dravi, da bi ga ondi opral. Ker je hladna voda konju ugajala, se je celi vanjo vlegel in tako je tudi deček v vodo prišel. Revček pa plavati ni znal in je toraj utoril. Utopljenca, ki je bil najstareji sin posestnika p. d. „Trapp“ v Reki blizu št. Jakoba v Rožni dolini, kljub skrboemu iskanju še dosedaj niso našli.

Dopisi.

Od sv. Jurija pod Tabrom se nam piše: „11. številki je Gospodarjev sinček, po domače „Fihpos“ imenovan, prinesel lažnjivi odstavek, ki je skovan po navadnem klerikalnem kopitu. Kakor je to že njegova navada, poskuša tudi s tem člankom smešiti čitatelje naprednih časnikov. Med drugim pravi: Orel plava visoko v zraku in vidi, da pri nekem mlinu sedijo ljudje, ki „Rodoljuba“ prebirajo ter se krohočejo. Zatoraj, ti slepi orel si slabo videl, ali pa si popolnoma slep; pri omenjenemu mlinu že eno leto ne berejo „Rodoljuba“, ampak „Štajerca.“ — Ne zamerim Fihposovemu uredniku, temuč lažnjivemu uredniku, ki je ta članek skoval ter ga lahkovernemu uredniku doposlal. Nadalje skuša smešiti ta smrkan dopisnik našo požarno brambo kot nepotrebno društvo. Celo veseli bi bili, ko bi pri sv. Jurju ne imeli kakega bolj nepotrebne društva kot je naša požarna

bramba, ki je dne 2. julija t. l. vnovič pokazala, kolike vrednosti da so taka hvalevredna društva, ki ne gledajo na svojo korist in dobiček, temuč pritečejo na pomoč svojem bljižnemu, kadar je ta v nevarščini in sili. Grozen požar nastal je namreč omenjenega dne v vasi Dornava v župniji Gomilsko. Upepelil je 17 poslopij in najbrž bi se še hujše razširil, ako bi ne prihitele na pomoč bližnje požarne brambe ter s pravo možko srčnostjo zabranile nadaljno razširjanje strašnega ognja. Mnoge družine se imajo zahvaliti sinole tem požrtvovalnim in srčnim možem, da jim genj ni uničil vso njihovo imetje, kakor se je to izibog zgodilo njihovim nesrečnim sosedom. Molčite toraj vi nemirni nasprotniki tega društva ter ga raje podpirajte, kakor se to vsakemu poštenemu državljanu spodbobi.

P. M.

Od sv. Janža na Dravskem polju se nam sledče poroča: „Dragi nam „Štajerc“, odkar si poročal o boju vojaka na Božičnem dopustu, nismo čital nobenega dopisa več iz naše fare. Omenjeno poročilo je bilo čisto resnično, ker je naš kaplan v stni rekel, da ne gre v hlev svetih zakramentov delit. — Danes hočemo Vam, dragi Štajerčevi bralci, s tem „častivrednem“ gospodu nekaj več pisati, da vodejo obširnejši krogi izvedeli, kakšni so nekateri kaplančki. Naš kaplan Franc Gosak je namreč eden tistih duhovnikov, kajih stan se le po njihovi obleki poznati da, kajti po njegovem obnašanju in dejanju bi nikdo ne zamogel prištevati dušnim pastirjem, pa lušnim kavalirjem. Kakor kakšni posvetni veseljak povabi včasih naš kaplan več ali manj trajlic“ v farovž, da jih tam napaja, ž njimi burkevanja ter okrogla — ali prav za prav — klafarske usmi prepeva, kakor n. pr.: „Je pa davi slanca kaj je men' za drobne rožce, če jih slanca pomori, men' je le za dekle m o j o, a me ona zapusti.“ — Prav lepa pesem, ne, posebno, ako se sliši v farovžu v ženski službi iz ust duhovnika. To neprikladno kaplanovo obnašanje pa tudi našega vobče spoštovanega in priljubljenega gospoda fajmoštra in zlatomašnika čestotrat tako užali, da sivolasi starček, kateri je na očeh itak jako oslabel, bridke solze toči, medtem ko pod tisto streho razlega hrup in trušč razposajeli in vsled pijače razvnetih burkežev v ženskih in možkih oblekah. Častiljivemu g. župniku ta brezobzurni kaplan prizadene, kolikor največ more. Nedavno je od hiše odjedel hlapca, (ki je g. župniku kot svojemu gospodarju in stricu skozi celih 13 let poseno in zvesto služil,) in to samo zaradi tega, ker blapec nekej osebi povedal, da se kaplan in harica rada vidita.“ No, naj pa kaplan ne krmi, to opravilo pa v hlevu vsajni prepovedano. — Telovo priredil je naš kaplan — naš Gosak — s svoimi „devicami“ takšno maškerado, da so se morali k ponudnosti došli ljudje samo smejeti, namesto da bi molili, nikdar še namreč niso videli na tako čuden način opravljenih „devic“, kakor na ta dan. Zasluga kaplana in — čast, komur čast! Pametna deleta se bi pač ne smela dati komu v zasmeh zape-

ljati, čeprav je dotičnik št. Janžki kaplan, kajti nikdo jih na ta način ne bo imel za pametne device, temuč le za — Gosakove goske. „Štajerc“ je našemu kapljanu trn v peti. Radi mu verjamemo, da mu „Štajerc“ ni po godu, ker ta resnicoljubni list take sorte ljudi, kakor je naš kaplan, brez ozira in brez usmiljenja biča in po njih udriha, ne meneč se za njihove domišljene predpravice in njihove žegne, kajih itak niso vredni. Čudno se nam zdi, kako da se to strinja s šolskimi postavami, ako kaplan take otroke, kajih stariši „Štajerca“ berejo, domu nažene in ti otroci skozi cele tedne ne pridejo v šolo, vkljub temu pa se starišem ne dostavi opominjski list?! Ali je morebiti kaplan posredoval pri šolskem vodstvu, da se dotični izostanki niso po predpisu nazzanili okrajnemu šolskemu svetu? — Konečno še g. kaplanu kličemo: Veselite se letošnje brnje! Prevzeten berač sme upati le na mali dar ali pa na nobenega. — Kurokipaktih.

Iz št. Lovrenca nad Mariborom. Velika in splošna žalost je zavladala v našej obširni fari, ko se je raznesla novica, da nas zapustijo naš v obče spoštovanji in priljubljeni gospod fajmošter Franc Moravec. Ta gospod sicer niso bili dolgo vrsto let med nami, vendar so si znali srca vseh svojih faranov pridobiti. In kdo pa bi tudi ne bil udan takemu gospodu duhovniku? Kdo bi mu nasprotoval? Mislim in celo trdim, da ga ni v našej fari človeka, ki bi se znal štetiti za nasprotnika tega po vsej pravici vse časti vrednega dušnega pastirja. Ljubezljivo, kakor pravi apostol Kristusov, so občevali z obema tukajšnjima narodnostima, Slovencu kakor Nemcu so sprijeli enako prijazno, vsak je videl v gospodu fajmoštru le svojega pravičnega farnega očeta, kateremu je vsakdo bil kakor ostremu poveljniku pokoren, akoravno so z nami prav po prijateljsko občevali. Političnih spletkarj g. Moravec niso poznavali, izogibali so se jim vestno a tudi uspešno, akoravno so se jim stavile od nekaterih strani zanjke. — Našo žalovanje je pa olajšala nadaljnja novica, da so č. g. Franc Moravec od mil. g. knezoškofa povisan za župnika mestne stolne cerkve v Mariboru. Častitamo iz dna srca blagemu gospodu k temu imenovanju, katerega so pa tudi vredni. S tem imenovanjem se je pokazalo, da znajo in želijo naš mil. g. knezoškof zasluge svojih podložnih duhovnikov prav oceniti in jih tudi dobro do poplačati, kajti novoimenovani gospod stolni župnik mariborski je mož, ki bode delal tudi temu, primeroma visokemu mestu le čast in ki si bo poshteno prizadeval, da si pridobi srca svojih novih faranov ravno tako hitro, kakor srca svojih za zmiraju zvesto udanih št. Lovrenčanov. Častitamo toraj tudi vernikom mariborskem stolne fare k novoimenovanemu g. župniku! Z veseljem naj pozdravijo svojega novega gospoda fajmoštra, kateremu smejo vsi enako zaupati, so-li Nemci ali Slovenci, ali po misljenju ali po rojstvu, kajti č. g. Moravec je le katoliški, ne pa slovenski ali nemški du-

h o v n i k. — Svoj prav fini takt so mil. g. knezoškof Mariborčanom pokazali s tem imenovanjem; pokazati hočejo, da so kot višji duhovni pastir vsem prebivalcem svojega stolnega mesta enakomerno naklonjeni in da želijo imeti med njimi mir in red, kakoršnega zamore napraviti ali ohraniti le resnično miroljuben duhovnik, kakoršen je n. pr. č. g. Moravec. S tem imenovanjem pa so mil. g. knezoškof še v drugem oziru v črno zadeli. Marsikateri kričač v črni suknji, si je že prste lizal po tej dokaj dobri in imenitni službi. Toda človek obrača, Bog pa obrne. Tokrat pa so obrnili mil. g. knezoškof. Poklicali so na ugledno mesto stolnega fajmoštra moža, ki je živel dosedaj tihon na svoji fari, moža, o katerem se ni slišalo dosti kaj govoriti; vtikal se ni v politične zadeve, kakor mnogo njegovih vročekrvnih tovarišev. Glejte vi hujšači, vi politični mataldorje, vaš škof dobro spoznajo, kateri izmed vašega stanu kaj velja, in kateri ne; kateri je pravi duhovnik in kateri je far. Zapišite si ta molčé dan škofov nauk za ušesa ter se poboljšate, da bodo tudi vaši verniki do vas imeli takо spoštovanje in ljubezen, kakor imamo do č. g. Fr. Moraveca vselej mu udani — št. Lovrenčani.

Iz št. Jakoba v Rožni dolini. Občinske volitve. Tukajšni klerikalci, kojim stoji na čelu naš gospod fajmošter Ražun, si na vse kriplje prizadevajo, da bi si občinsko gospodarstvo prav močno utrdili ter si za vse bodoče čase svojo gospodstvo in premoč zagotovili. Že drugič je morala politična oblast način postopanja pri volitvah ostro zavrniti, ker volilski imenik je bil vsakokrat tako sestavljen, da postavnim predpisom ni odgovarjal. Volitev od dne 28. januarja se je razveljavila, ker je bil imenik volilcev pomanjkljivo sestavljen in se volilcem ni na primerni način na pogled razpoložil. Fajmošter Ražun in občinski predstojnik Kobenter sta si namreč bila silno v skrbih, da bi prišlo večje število napredno mislečih volilcev v imenik vpisanih. Nova volitev se bi imela v kratkem vršiti, pa imenik volilcev je bil še vedno po starem kopitu sestavljen. Kaj toraj začeti? Pomagati mora zvijača iz zadrege. Da bi ljudje kolikor možno malo o tem nedostatku izvedli, poiskala sta imenovana moža za pribitje (prilepljenje) volilnih oglasov (naznanil) take kraje, kamor le redkoma kak človek pride, ali pa morebiti tudi nigdar. V Podgorju se je pribilo volilno naznanilo na zadnjih stran neke kramarske hute, v Podrožici pa na stranišča vrata nekega delavca. Resnično, gospodje so zviti. Seveda je našlo to postopanje pri oblasti zopet resno svarilo, kar je tudi v polni meri zaslužilo. Klerikalci se še pač vedno držijo jezuitskega načela in pravila: Smoter posvečuje sredstva. Žalibog, da se še vedno da velik del naših volilcev od imenovanih dveh gospodov za nos voditi, akoravno vidijo, da se za občino ničesar ne storii. Ti zaslepljeni so pač kakor ovce, ki na slepo za koštrunom-vodnikom v vodo po-

skačejo. Gradba železnice (Bahnbau) se bode dovršila, brez da bi bljižni posestniki imeli od nje dobčka; na slabšem bojo, kakor so bili preje. Namesto da bi se bilo poskrbelo, da bi se vožnje pri zgradbi železnice domačinom prepustile, oddale so se tujim židom ali judom. G. občinski predstojnik seveda si je pri tej priliki lepega denarja zaslužil in sme toraj zadovoljen biti, toda zadovoljen je od domačinov edino on, drugi so morali in še mrajo skozi prste gledati. Kmetje, volilci, bodite zavedni ter se ne dajte nadalje slepiti ljudem, kateri nikakor niso vneti za Vaš blagor, temuč le skrbijo za svoj aržet (žep) in svoje gospodstvo. Skrajni čas je že, da jim pokažete hrbet, saj niso vredni, da bi jim še nadalje zaupanje skazovali ter jih kot svoje gospodarje spoštovali.

Y-X.

Zunanje novice.

Sestanek vladarjev. Naš presvitli cesar Franjožef I. je nedavno obiskal v Gostinjskih toplicah na Solnograškem saksonskega kralja Jurja I. — 16. t. m. obiskal je naš cesar angležkega kralja Edvarda Marijinih varih na Českem, kjer si zadnji krepi svojo omajano zdravje. — Sestanek je bil na obeh krajih, kako prisrčen in sijajen.

Ruski car in Kuropatkin. Ruski car Nikolaj II. je dovolil Kuropatkinovi družini 36 tisoč rublje letne dotacije: toliko plačo namreč je imel general Kuropatkin kot bivši ruski vojni minister. — Kot vrhovni poveljnik ruske vojske vleče ta general 200 tisoč rubljev na leto (namreč tako dolgo, dokler vojska traja.) Pri odhodu na bojišče dobil je Kuropatkin od carja darilo v vrednosti 500 tisoč rubljev (Rubelj velja v našem denarju okoli 3 krone) — S tem premoženjem pa menda Kuropatkin Japoncev ne bi zadušil!

Grozna nesreča na železnici. Ko je dne 7. t. m. pripeljal osebni vlak na most pri Edenu, osem milijonov od Puebla (Colorado, Sev. Amerika), se je most zrušil in trije polni vozovi so padli v narasle valove. Utonilo je pri tej pri tej priliki baje 125 oseb.

Nečloveški sin. 80 letna, premožna Jožefa Horvat v Segedinu na Ogrskem razdelila je vso svoje premoženje med svoje otroke pod tem pogojem, da jo mora zapored vsak otrok po dva meseca pri sebi imeti in preživeti. Ko je prišla vrsta na sina Miheta, je ta ravnokar došlo mater takoj zaprl v svinjski hlev, kjer se je reva morala s svinjami za živež bojiti, ker druge hrane ni dobila. Cela dva meseca je morala uboga starka med svinjami in s svinjami živeti. Šele črez 2 meseca so prišli sorodniki tega srce roveža obiskat ter zvedli za grozno hudodelstvo, katero so nemudoma oblasti naznani. Zdaj so se priča začeli še ostali otroci matere braniti; dati je tomu morala oblast ubogo revo v hiralnico. — Stariši ne zanašajte se prevč zaupljivo na podporo vaših otrok. Ni dobro vsega blaga pred smrtjo med dediče razdeliti.

Pogrežajoča se polja. Pri Ogrski Kanizi reke Tise se je pred kratkim pogrenila velika nekoga kmeta s setvijo vred črez 5 metrov globoko v zemljo. Zgodilo se je to ob svitu in slišalo je močno bobnenje. Sosednjim poljam preti enaka varnost.

Spominjski kamni na lakoto. Vsled prevelike suše se vodotoki v takozvanem Spreewaldu na Pruskom so čisto posušili. Blizu vasi Trebač so našli na rova velik kamen z napisom (nemškim): „Kadar boste ta kamen zopet zagledali, bodete se jokali; to nizko je stala voda v letu 1487.“ Podobne imne z enakimi napisimi našli so tudi po drugod, so n. pr. enega pri Rotensee-u blizu Madgeburga letnico 1631. Ondotni prebivalci imenujejo teme „Hungersteine“ (kamni lakote), ker spominjajo na lakoto, ki je v prejšnjih stoletjih bila nepošorna posledica velike suše.

Morilec Čedinek, ki je v oktobru leta 1902 v Gengbergu pri Gradcu umoril in oropal vdovo Leichweit in zaradi tega hudodelstva bil na smrt osušen a od presvitlega cesarja pomiloščen in nato dosmrtno ječo obsojen, je dne 5. t. m. v Graški kaznilični na jetiki umrl, 23 let star.

Tuj deček. Na nekem berolinskem sprehajališču nedavno našli dečka, za katerega se ne ve, odkod je. Deček govori neko mešanico, ki obstoji iz treh delov: ruskega, poljskega in nemškega. Zvedeni so, da je rojen Avstrijc, a gotovega se ničesar ne podognati. V kratkem času je došlo na merodajno last okoli sto pisem od zakonskih ljudi, ki želijo tistega fantiča za svojega vzeti.

Nasledki velike suše. Iz vseh delov Evrope dojajo poročila o velikih gozdnih požarih, ki so večina posledki prevelike letošnje vročine. V okolici mesta Dessau na Nemškem je pogorel nedavno gozd, ki meril 4 tisoč nemških joh ali oralov.

Poneverjerje da je vredno. Neki Blumenthal, višji Rothschildov uradnik v Londonu, povrnil je blizu 8 miljonov kron ter pobegnil. Rothschild ga oblasti niti naznani ni. Se mu pač ni vedno zdelo.

Nov političen umor na Ruskem. Okrožnega predstavnika, podpolkovnika plem. Boguslovskija, Šivmalinu v Ruski Armeniji, so politični rojci v Idgaru pri belem dnevu umorili. Pravilice odnesel je pete.

Lastnega očeta umorila sta brata Gotthard vasi Gjaryar pri Šopronju na Ogrskem zatezelj, ker se je stari mislil zopet oženiti.

Krvav človeški lov. V Kamencu pri Pečuhu na Ogrskem vršil se je nedavno redek lov. Žandarji zasledili ob robu ondotnega gozda une tri roparje morilce, ki so pred kratkim ušli iz kaznilnice v Pečuhu in vnovič dva kmeta umorili in oropali. Ko žandarje zagledali, bežali so proti Donavi, ne morec se za njihov klic. Poskakali so vsi trije vodo ter jo hoteli preplavati, toda žandarji so jih kar race postreljali. Bili so: Janez Grubovič, Štefan

Organič in Jurij Šipanovič, sami jako nevarni hudo delci.

Gospodarstvene in gospodinjske stvari.

Proti obadom in brencljnom obvarujemo našo živino, ako jo s pomočjo kurjega peresa namažemo s kamenim ali brencljevim oljem. (Stein- oder Bremsenöl.) Ako je to olje pregosto, primešati se mu mora petroleja.

Uporaba sadja. Naši kmetje bojo letos precej sadja pridelali in pričakovati smo, da si bode marsikateri sadjerec že njim znatno opomogel. Mnogo je pa še najti kmetov, ki tega božjega daru ne znajo prav uporabiti ter si s svojim ravnjanjem nehoté in nevedoma delajo veliko izgubo. Štajersko sadje je po vsem svetu na tako dobrem glasu in v nekterem oziru presega celo sloveče francosko sadje. Iz navedenih okolščin se toraj sme sklepati, da bode tudi letos prišlo v naše kraje več tujih kupcev sadja, kadar se je to zgodilo že v prejšnjih letih. Da pa se vam posreči s temi dobro ali vsaj povoljno kupčijo skleniti, morate se njihovim zahtevam in željam tudi nekoliko ukloniti. Prvič je dobro, da vaše sadje, katerega mislite prodati, sortirate, to se pravi: razeberite ga na več kupov; vsaka sorta naj se kupcu posebič ponudi. K večjemu smeju se na eden kup odbrati take sorte, ki so si sorodne gledé njihove velikosti, zrelosti in trpežnosti. Rano sadje ne sme biti s pozним (zimskim) zmešano, tako mešanico kupci navadno le po ceni slabejšega sadja plačujejo. Katero sadje ni za prodajo, tisto si shranite za domačo potrebo, ako je trpežno. Če se pa sadje (posebno hruške) ne priporoča za shranjitev, tedaj napravite že njega mošt (ali toklo), ki se še tudi da, ako je primerno napravljen, prav dobro v denar spraviti ali pa za domačo potrebo uporabiti. Da se mošt za dalje časa dober obdrži, mora se pred prešanjem vso gnjilo sadje skrbno odbrati in pri tem delu sploh največa snažnost opazovati. Prezrelo (premehko) sadje ne da mnogo mošta, toraj je dobro da s stiskanjem ne odlagamo, temuč ga pravocasno opravimo. Tudi posušeno sadje pride pri hiši kaj dobro v prid in se da za leta shraniti. Za sušenje velja sicer mehko, a ne gnjilo sadje. V sušilnicah se da sadje hitro in dobro posušiti, za silo pa tudi v krušni peči. Za sušenje odbrana jabolka se morajo olupiti, ker le tedaj se dajo lepše in hitreje posušiti. Razrezati jih moramo na manjše in kolikor mogoče enako velike krhlje, da se enakomerno suše in da nam ni treba tolikega prebiranja. (Dalje prihodnjič.)

Pisma uredništva.

Gospod J. Kabolčnik v Turocz Szt. Marton: Hvala Vam za prejeto naročnino! Plačana je sedaj do 1. marca 1906. Pozdrav!

Dopisniku iz Vuzenice: Niste nam naznani vzroka, zakaj da dotična dva gospoda iz Vuzenice odideta. Ako Vuzečani — njun odhod obžalujejo je lepo za njih, a kaj je po-

vod tej žalosti, nam tudi niste razjasnili? Ako toraj želite, da o tem kaj poročamo, tedaj nam blagovolite vse okolsčine natančno „dokijati“! Dovolj jasna in resnična poročila bodo vsigdar radi sprejeli, kar velja za Vas in vse druge dopisnike, ki naj sprejmejo na tem mestu našo iskreno zahvalo in prijateljski pozdrav!

Dopošiljatelju iz Gornje Polskave: Bravo! Naredite s vsem tako ter tudi drugim ta način priporočujte!

Neudorf pri Mariboru, štev. 119: Vi ste pač nam naznali Vašo preselitev iz Trsta na sedanj bivališče, toda niste pisali Vašega imena in tudi ne številke na oklepku, toraj Vam lista ne moremo dospolati, dokler tega ne storite.

G. g. dopisnikoma iz Radgone in iz Dornove: Ni bilo mogoče, toraj prosimo: Ne zamerita! Prihodnjic! Pozdrav!

Večim dopisnikom: Tokrat nemogoče. Brez zamere!

Raznim prašalcem: Na željo priskrbi dovoljenje za prodajo „Štajerca“ naše upravnštvo.

Loterijske številke.

Gradec, dne 15. avgusta: 70, 78, 28, 66, 58.
Trst, dne 23. julija: 82, 21, 41, 56, 37.

Na prebavljalne organe se mora paziti, kajti ni nobenega drugega organa v človeškem telesu, ki bi vsled najmanjšega motenja tako obširno vplival na druge organe in istim pripravljal najhujše nasledke. Pazi se na prebavljalne organe, ako si prizadevamo njihovo delo olajšati stem, da vzbujamo delavnost prebavljanja in podpiramo čistilne funkcije prebavljalnih organov z milo odvajajočim sredstvom. Tako sredstvo imamo in sicer že 40 let najbolj znano dr. Rosa balzam za želodec iz lekarne B. F. Ragnér, c. kr. dvorni založnik v Pragi. Dobiva pa se tudi v tukšni lekarni g. Behrbalka.

Zahtevajte

v svoj prid vselej

pristno Kathreinerjevo

Kneippovo sladno kavo

samo v zavojih z varstveno znamko župnika Kneippa in z imenom Kathreiner ter se skrbno izogibajte vseh manj vrednih posnemkov.

„Brzojav“ (Telegramm)

Vsakovrstni obrtniški delavci, ki so brez ali ki bi hoteli svoje dosedanje mesto premeniti, morejo takoj delo dobiti, in sicer se jim da v svrhu jako dober nasvet za trajen in dober posel.

Po največ se iščejo: krojači, mizarji, kovadarji, sedlarji, remenarji, krznarji itd.; nadaljnje spretne kuharice, sobarice, natakarice itd. Zglasitvje sprejema in nemudoma odgovarja

Ivan Z. Rebrek,

pooblaščeni posredovalec obrtniških delavcev in raznovrstnih služabnikov za

278

Belovaru (Hrvatsko).

Angležke svinje (praseta)
čistega jorkširskega plemena, stare od 2 mesecov do 1 leta, med temi tudi en mlad plemenski mrjas (Zuchteber), se prodajo na graščini Dobram (Neustift) pri Ptaju. Več se izve pri g. Franc Kaise v Ptaju.

Usnjarija (Lederei)

Julija Krall v Ptaju ima bogato zalogo vsakovrstnega usnja: črna in rujavega gornjega usnja in močnih podplatov, vse po nizki vredni ceni. Kupec uljudno vabi Julij Krall, usnjari v Ptaju. Dravska ulica štev. 6.

Spreten manufakturist,
izurjen prodajalec, zmožen tudi slovenskega jezika dobiti takoj dobro službo pri Franc Huth-u v Velikovcu. 282

Planinske brusnice
(Kärntner Alpenpreiselbeeren) iz Koroškega priporoča v najboljši kakovosti po nizki ceni proti poštnemu povzetju (Post-Eilgutsendung) Othmar Goll, trgovec v Meži, (Post Miss a. d. Drau.)

276

**4 pare čevljev
za samo 5 kron**

dobi se zaradi nakupa velike množine obuva še kratek čas za to, kako neznačno ceno in sicer: 1 par možkih in 1 par ženskih čevljev za vezati, iz rujavega ali pa črnega usnja, z močno podkovanimi podplati; nadalje 1 par možkih in 1 par ženskih modnih čevljev; vsi tri pari so po najnovejšem kroju, tako elegantno izdelani, močni, ter stanejo skupaj samo 5 kron. Velikost v centimetrih. Blago se pošilja proti naprej vposlanemu denarju ali pa proti poštnemu povzetju. Zamenja je dovoljena ali pa se denar vrne brez vsega ugovora. Trgovina s čevlji: A. Liban v Kranjovi štev. 79. 279

Učenca

s povoljno šolsko izobrazbo, ki je sin poštenih staršev in ima veselje do pekarije, sprejme takoj v uk: Johann Baumgartner, pekovski mojster pri sv. Marijeti ob Pesnici. 274

Vinogradsko posestvo
ležeče $\frac{1}{2}$ ure hoda od Loč, v legi, obstoječe iz hiše z dvema sobama, kuhinjo in kletjo, gospodarskega poslopja in velike pro (z močno nemško stiskalnico $\frac{1}{2}$ oralja rodovitnega vinograda $\frac{7}{8}$ oralja gozda, 3 oralov trnikov, 1 oralna njive in lesadunosa, se po dogovoru takoj proda. Vprašanja naj se slovijo na: gospod J. Lang, na učitelj v Vojniku (Hochenegg bei Cilli).

Lepo vinogradsko posestvo

je na prodaj, ki leži pri sv. Bafenku blizu Središča, od cerkve na vzhodno stran, kjer raste in vrstno vino. Hiša je zidan, ima kuhinjo in 2 sobi, zraven solni hlevi in šedenj, lep 2 oralni segajoč vinograd in lep sadunosnik. K posestvu pelje zložna voz pot od velike ceste. Vse to se proste roke proda. Več povlastnik: Alojzij Bicman, posegnik na Kajžaru, pošta sv. Miklavž pri Ormožu. (St. Nikolai bei Friedau). 278

Kovački pomočnik

se takoj sprejme k prvemu ognjišču. Po novem letu zamore dobiti kovačnico tudi pod ugodnimi pogojimi v najem vzeti. Naslov po upravnštvo „Štajerca“. 275

Razglas.

Tretje šolsko leto **deželnega ženskega učiteljišča** nemškim podučnim jezikom v Mariboru začne se 19. septembrom t. l.

Sprejemne zglasitvije se sprejmejo dne 15. septembra od 9. do 12. ure predpoldne in od 3. do 6. popoldne v ravnateljevi pisarni tega zavoda (Tappanplatz Nr. 1). Tiste učenke, ki so že prej tam obiskovale, imajo prinesiti samo spričevalo o njega tečaja, od drugod došle prosilke pa se imajo nati s sledеčimi listinami: 1. krstni ali rojstveni; 2. zadnje šolsko spričevalo; 3. od uradnega učnika izdano zdravstveno spričevalo o telesni zdravstvenosti za učiteljski poklic; 4. v slučaju da doma prosilka ni prišla neposredno iz kake šole, mora nati spričevalo o zadržanju (Sittenzeugniss), ki mora biti po tozadevnih predpisih izdano. Razum se mora v lepopisju, risanju in ročnih delih dokljena izurjenost dokazati s predložitvijo lastno izdelanih spisov, risb in ročnih del.

Prosilke za sprejem morajo imeti dovršeno najsto leto starosti ali pa dovoljenje od ces. kr. deželnega šolskega sveta v Gradcu, da smejo predmajstium letom v ta zavod vstopiti, katero se iz

posebno tehničnih vzrokov do 6 mesecev (pod petnajstim letom) podeli.

V dokaz potrebne dosežene izobrazbe bode se 16. in 17. septembra **vršila predkušnja** in sicer iz sledenih predmetov: veronauk, nemški podučni jezik, zemljepisje in zgodovina, naravoslovje, prirodoslovje (fizika), računstvo, geometrično oblikoslovje, lepopisje, risanje in ženska ročna dela. Gledalo se bode tudi na to, ali so prosilke v godbi dovolj podučene, ali njihov muzikalični posluh in ritmični čut da v godbi povoljnega vspeha pričakovati. Pri enakem izidu predkušnje se da prednost tistim prosilkam, ki so dosegli popolno postavno starost.

Pri vpisanju se ima položiti **sprejemna pristojbina** v znesku 10 kron; šolnina znaša za mesec 10 kron in se ima v naprej plačati.

Primerno utemeljene prošnje za znižanje ali popust šolnine imajo se na štajerski deželnemu odboru nasloviti ter do 28. septembra ravnateljstvu tega zavoda predložiti.

Ponavljajne skušnje se bojo vršile dne 17. septembra. Udeležba neobligatnih podučnih predmetov, kakor sta slovenski in francoski jezik, mora se pri vpisanju naznaniti.

V Gradcu, dne 6. avgusta 1904.

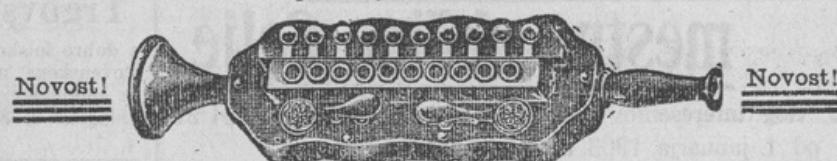
Od štajerskega deželnega odbora.
277

30 dni na poskus

Veljajo pogoje mojega cenika, toraj brez nevaršolne za naročitelja pošljem proti poštnemu povzetju mojo „Volksfreund-Harmonika No. 663“ da se zamore vsakdo o njenej izdelki prepičali. Ta harmonika nimata garantirano nezlomljiva špiralna peresa samo za tipke (Tasten), temveč tudi za base in zračne zaklopnice, nadalje ima 10 tipk, 2 registra, moja vglasbo (Doppelstimmung) na 48 glasov, 3 vrste trumpet, je mahagonijev politiran, ima črne obrobke s barvano bordo, niklaste okove, dvojni meh in držaj, velikost 31 krat 15 cm ter stane komad samo 4 goldinarje.

Sola za samouk (Selbstlernschule) se doda vsakej harmoniki zastonj. Ceneje in manjše harmonike za uk vigr. nju teca instrumenta, posebno za otroke pošljem za gold. 1-8c, 2-20 in 2-40. Finejše harmonike za gold. 4-50, 5-, 6-, 7- in 8- se dajo iz mojega kataloga razvideti.

Na moje harmonike ni nobenih colninskih stroškov ker so vse češkega izdelka in prosim, da vzmetete to v poštev.

Pihalni Blas-Accordeon

na katerega zamore vsakdo brez učitelja, brez uka in brez znanja sekiric (not) takoj igrati pesmi, koračnice (marše) in pleso. Posebno se priporoča za izlete in velice. To godalo ima 10 tipk (Tasten), 20 glasov, 2 zaklopnice za bas ter stane komad s šolo (notami) vred samo gold 150, 3 komadi 4 gold.

Nemško-amerikansko kitara-citre

„Columbia“ znajo se od vsakogar s pomočjo p dlož jivih not takoj igrati. Glas je čaroben, mehak in ljubki, p i tem pa krepak in poln. Rabi se jih že več kakor 100.000 Cena: komplet s šolo (notami) in s vso pripravo gold. 5-50 Velikost 49 krat 35 cm. Album za note stane 75 krajcarjev. Noben riziko, ker je zamenja dovoljena ali pa se denar vrne.

Pošilja se proti poštnemu povzetju od „Erzgebirgische Musikwaren-Versand-Haus“

HANNS **KONRAD**

v Brix-u štev. 949 (na Češkem).

Velik, bogato ilustrovani cenik (katalog) z več kakor 800 pododiami se na zahtevanje dodošlje vsakomur zastonj in poštnine prosto.

Brusilne (ostrilne) kamne

iz najboljšega brusnega kamna, zavoj s 15 kodi franko K 2.25, 100 komadov K 8—, iz št. Litija pošilja proti poštnemu povzetju J. Razboršek, Šmartno pri Litiji (Kranjsko).

138

FRANZ SODIA

172

tronica pušk (Gewehrfabrik in Ferlach, Kärnten)

izvrstne puške, kakor puške za šrot in kroglice, najizbornejša za streljanje; ročno delo z jamstvom. — Velike ilustrovane cene s podobami pošiljam vsakomur, kdor mi pošle 15 kr. v markah, poštne prosto. — Moja tovarna prejela je že silno veliko pohval. Vsi z mojim blagom ne bil zadovoljen, tistemu ga zamenjam ali pa vrnem denar. Moja zaloga je tako velika.

erva štajerska tovarna srebrnin zlatnin in verižic s parnimi stroji

Franc Pacchialffo
v Celju,

ces. in kr. dvorni liferant
tovarna:
edališka ulica, Štev. 4.

Prodajalnica
glavni trg,
štev. 4.

astna delavnica za popravila
in zavod za graviranje.

Dela se vse na novo, vdelujejo se kamenčki po roh in risbah.

Elektro-galvanično pozlačenje in posrebrnjenje.

aloga vseh reči za vsakdanjo
rabo.

aci in učenke z dovršenim 14. letom se sprejmejo v uk.

158

V. Leposcha na Bregu in v Ptuju

priporoča svojo veliko zalogu Portlantovega cementa (Judendorfer Portlant-Zement) ter vsakovrstnega špeceriskskega in železnega blaga po najnižih cenah.

255

S spoštovanjem

V. Leposcha.

Pozor

biciklisti, krojači in šivilje!

Popravila bicikelov, šivalnih strojev in poljedelskih strojev se najbolje in najceneje izvršijo.

V zalogi imam vedno nove vsakovrstne dele (Bestandteile) za stroje.

Prodajam poljedelske, gospodarske stroje na obroke iz najboljših tovarn.

Sem temeljito izvezban mehaniker, ker služboval sem že v Ameriki in na Angležkem.

Tudi imam vedno v zalogi že rabljene in dobro ohranjene bicikle od 30 gold. dalje.

S spoštovanjem

Anton Fink 1162

mehaniker v Ptaju, Postgasse štev. 14.

Mestni šolski svet v Ptaju.

Štev. 352.

Oznanilo.

Za šolsko leto 1904/5 se bojo kakor lani otroci iz tujih šolskih okolišev v tukašnjo deško ljudsko šolo, dekliško ljudsko in meščansko šolo sprejemali proti položitviji osmih kron kot doneska za šolska učila.

Stariši naj se oglasijo z otroci in s zadnjim šolskim naznanilom pri vodstvih omenjenih šol, nakar se ima imenovani zneselek takoj položiti pri mestni blagajni (Stadtamtskasse), ako šolsko vodstvo proti sprejemu ne ugovarja.

Ptuj, dne 11. julija 1904.

239

Repno seme

(pravo gorensko) in

rudečo deteljo

(inkarnatko) ima naprodaj

Josip Kordin, v Ljubljani.

213

Zaračunjeni natakar, (Verrechneter Kellner) se išče

za jako dobro službo v obilno obiskovani gostilni na Spodnjem Štajerskem, ki ima 16.000 kron letnih dohodkov. Prednost imajo tisti, ki so oženjeni pa brez otrok ter nemškega in slovenskega jezika zmožni. Kaveje je položiti 1000 kron. Ponudbe 262 naj se vpošljejo upravnemu Štajerca.

Izvrstni, od nikogar doseženi **Mörathon** se ima zahvaliti svojemu vprovspehu proti nikotinu edino impregniranju dotočnih zelišč. Ne povzročuje glavobola ter daje tobaku jako prijeten duh. Paziti je treba na varstveno znamko in na ime „Mörathon“.

Glavna zaloga: Jožef König v Celju. Kjer ni založišča, od tam dobjijo naročniki pošljatev v paketih po 10 komadov (10 Stück) 2.52 kron.

Theodor Mörath v Gradcu.

176

Vozičke za otroke

v katerih lahko otrok sedi, pa tudi take za ležati, imata vedno v zalogi in priporočata

Brata Slawitsch v Ptiju.

Cena 12, 16, 20, 30, 36 do 40 kron.

Vozički so lično in močno izdelani, cena pa je tako nizka. Pismenim naročilom se točno ustreže.

106

Veliko presenečenje.

Nikdar več v življenju se ne ponudi taka priložnost.

500 kosov samo 1 gld. 80 kr.

Ena krasno pozlačena 36 ur tekoča precisaner ura s sekundnim kazalom, ki natančno kaže in za katero se jamči 3 leta, ena moderna židana kravata za gospode, 3 jako fini žepni robci, en prstan za gospode z imitiranim žlahtnim kamenom, 1 nastavek za smodke z jantarjem (berenšteonom), 1 eleg. broša za dame (novost), 1 krasno žepno tojletno zrcalo, 1 usnjat mošnjiček, 1 žepni nožič z pri-

pravo, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za srajeo, vse iz duplezlata z patentiranim zaklepom, krasen album za slike v katerem je 36 najlepših podob sveta, 5 reči, katere povzročajo pri starih in mladih mnogo smeha, 1 jako korištne knjiga, v kateri so zložena pisma, 20 reči za korenšpondenco in še 400 drugih različnih stvari, katere se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne, vse to se dobi z uro vred, katera je sama tega denarja vredna, za samo gld. 1.80. Razpošilja se proti povzetju ali če se denar poslje naprej, skozi dunajsko razpošiljalnico Ch. Jungwirth, Krakau A/14. 1038

NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Nikdar več ni take priložnosti!

Tako dolgo, dokler še ni zaloga hlač izprodana, dobi vsakdor elegantne

hlače

za malo svoto in sicer za 1 gld. 80 kr.

Hlače so iz pristnega sukna in se rabijo lahko za jesen ali zimo. zdelane so po najnovejši dunajski fasoni, vzorci sukna so tako lepi. Kdor naroči dvojne hlače, dobi jih za 3 gld. 30 kr. Pošljejo se po poštem povzeti. Pri naročilu zadostuje, ako se naznani dolgost hlač in njih širokost okoli pasa.

Dunajska filiala za sukneno blago Ch. Jungwirth, Krakau 51.

Neugajajoče se vzame nazaj ali pa se povrne denar.

1110

Vse stroje za poljedeljstvo in vinogradnictvo

Brizgalnice za sadno drevje

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna tako, da se najedenkrat na dve cevi brizga

brizgalnice (strealjke) za sadno drevje z natanko namerno petrolmešanico

svetilnice na acetilen

da se ulove leteči hrošči

hidravlične stiskalnice za vino

stiskalnice za vino in ovoče s diferencialnim pri stroje za drobljenje stiskalnice

čisto nove mline za grozno

nove priprave proti peronu in za žvepljenje

sesalke za vino, cevi za

kakor tudi vse druge stroje za poljedeljstvo

razbiralnike (triere) mlatilnike (gepel) itd.

razpošilja kot špecialitete po najnajniških cenah

IG. HELLER, DUNAJ

37

II., Praterstrasse 49.

Cenilniki zastonj in franko. Dopisuje se v vseh jezikih.

Adolf Sellinschegg

špecerijska trgovina k „zelenemu vencu“

v Ptiju

kupuje vedno

vsakovrstno frišno sadje

jagode, maline, črešnje, višnje, jabolke, hruške, slive, breskve, mrljice, ringle, špindlinge, šipke, dren, kutine, kostanje, orehe, grozdje, jajce, krompir, luk, česen, vsakovrstni fižol, maslo, frišno surovo maslo (puter), med, čebelnji vosek, posušene gobe, hren, salato, murke, zelje, laneno seme, živo in

pitano perutnino, suhe hruške, suhe črešnje, suhe slive in jabolčne krhlje, kure, race, gosi i. t. d.

vse to po visokih cenah.

Hranilnica (Sparkassa) vlad. državnega mesta Ptuj

Vstanovljena
leta

1862.

Čekovnemu ra-
čunu št. 808051
pri c. kr. poš-
tno-hranilničnem
uradu.

Mestni de-
narni zavod.

Giro konto pri
podružnici avst.
egersk. banke
v Gradeu.

Uradne ure
za poslovanje s
strankami ob de-
lavnikih od
8—12 ure.

Občenje z
avst. ogersko
banko.

priporoča se glede vsa-
kega med hranilnične zadeve spada-
jočega posredovanja, istotako tudi za posredo-
vanje vsakoršnega posla z avst. ogersk. banko.
Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno
vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Ravnateljstvo.

Dve domačiji

prodata posamič ali pa skupno zavoljo bolehvosti posestnice
dogovoru. Posestvi ležite v ravnini ter ste v dobrem stanu.
Naj je varen pred povodnjo in tudi toča je ondi redka. Kdor
si ugodno in po ceni kupiti, naj ne zamudi te priložnosti.
Dno posestvo meri 5 oralov in 1435 □ sežnjev polja, 770 □
sežnjev travnika, 215 □ sežnjev pašnika, 3 orale 907 □ sežnjev
zoda in 105 □ sežnjev stavbenega prostora; skupaj toraj
5 oralov in 229 □ sežnjev.

Drugo posestvo obsega 20 oralov 162 □ sežnjev polja,
orale 670 □ sežnjev travnikov, 12 oralov 1140 □ sežnjev
zoda in 368 □ sežnjev stavbenega prostora; skupno 36 oralov
10 □ sežnjev.

Zanesljivi kupci naj se oglasijo pri: Alojzija Domnig
d. Domnig v Kokjem, pošta Doberlaves (Eberndorf) na
Koroškem.

Prva sisečka tovarna tamburic
J. Stjepušin

Sisek (Hrvaško).

Ta tovarna je bila odlikovana na Pariški razstavi
leta 1900 in na Milenijski razstavi leta 1896.

Razven vsega glasbenega orodja so tudi
vsakovrstne sekirice (note) za različne
inštrumente v zalogi. Priporočajo se iz-
vrstne gosli, citre, kitare, mandoline,
harmonike in okarine.

V isti tovarni izhaja tudi strokovni list

„Tamburica“

po edenkrat na mesec ter stane za celo
leto 8 kron s glasbeno prilogo vred.

Za vsaki inštrument se jamči.

Cenik (Preiskurant) s slikami se pošlje na zahtevanje zastonji
236

Med. univ.

dr. Rudolf Sadnik

zobozdravnik

ordinira tačas v Celju, Neugasse štev. 7.

od 9.—10. ure in od 2.—5. ure
v hiši gospoda doktorja Evgen Negri-ja. 260

V Ameriko potujoči

blagovolijo naj se obrniti na
agenturo Zwilchenbart v Buchsu in v Baslu
(Švica.)

Havre-New York.

Vožnja čez morje samo 6 dni.

Na vsako vprašanje da se poštnine prosti in
brezplačen odgovor in pojasnilo.

1069

Franc Matheis v Brežicah

javlja slavnemu občinstvu, da bode od 1. septembra t. l. naprej v svoji prodajalnici med drugim blago tudi zopet prodajal

 manufaktурно blago,

katerega si je v veliki množini

čisto vse na novo založil iz najprvih in največjih tovarn (fabrik), po jako nizkih cenah tako da se bo za bodoče pri njemu vse najbolj po ceni in v najboljši kakovosti prodajalo. Nobeden naj ne zamudi si ogledati Matheisovo

veliko, čisto novo zalogu manufakturne robe.

Nadalje priporoča Matheis svojo veliko zalogu stavbenih traverzov, cementa, umetnih glaziranih tomaževe žlindre, trstine, kranjskega redilnega prahu, železne studence (štirne, Schlagbrunnen), strelcev in nega kleja (Dachpappe).

Glavna zaloga najboljše in najlepše moke iz celjskega mestnega mlina.

Matheis vsikdar kupi in po najvišji ceni plača vsakovrstne kmelje, pridelke, kakor so: jajca, laneno seme, fižol, pšenico, koruzo, oves, ječmij, ajdo, bučne koščice, strd, vinski kamen (Weinsteine) itd.

Kdor ima česar za prodati, naj prinese ali pripelje k Matheisu v Brežice, ker tamkaj bode dobili blago najboljše plačano.

Styria-
bicikelni

novi modeli 1904.

Cene za gotov denar:

Styria-bicikelni močni (Strassenrad) po K 160.—,
Styria-bicikelni, najfinnejši (Strassenrad) po K 200.—,
Styria-bicikelni (Halbrenn-Maschine) po K 240,

Styria-bicikelni (Luxus-Herrenrad und Strassenrenner mit Patent-Styria-Doppelglockenlager po K 300.—).

Že rabljene toda še prav dobre bicikelne prodajava po 80, 100 do 120 krom. Na obroke (rate) pod ugodnimi pogoji prodajava samo zanesljivim kupecem in proti dvanajstmesecnemu poplačilu.

Na zahtevanje se vsakomur, ki misli bicikel kupiti, pošlje cenik zastopnik Styria-bicikelni so dandanašnji najimenitnejši fabrikati. Največja tovarna na Avstrijskem izdeluje te bicikelne kakor tudi posamezne dele.

Ti bicikelni se smejo s zaupanjem kupiti, ker so izvanredno fino, toda trpežno izdelani, kar zamore vsakdo, ki si je ta fabrikat omislil (kupil), potrditi. Blago je garantirano dobro in se ne sme z manje vrednimi fabrikati zamenjati. Cene so jako nizko nastavljene in se toraj ti fabrikati vsakomur priporočajo.

V zalogi imava tudi vse posamezne dele bicikelov in tudi Reithoferjeve zračne cevi (Luftschläuche und Laufmäntel).

Brata Slawitsch, zastopnika v Ptiju.

Ohranitev zdravega želodca

tiči največ v ohranitvi, pospeševanju in v uravnavni prebavljanju odstranitvi nadležnega zaprtja. V ta namen naj se rabi najprijetnejše znano sredstvo dr. Rose balzam za želodec. Ta je narejena najboljših iziskanih zdravilnih zelišč za lek. Vzbuja apetit in spodbuja prebavljanje ter provzroča lehko odvajanje tako, da je z najboljšim uspehom za gojenje želodca.

Svarilo! Usi deli embalaže imajo zraven stečkovno postavno deponovanost varstveno znamko. Dr. Rose's Balsam

Glavna zalogu lekarna B. Fragner-ja v Pragi, c. kr. dvornega dobavitelja, pri črem orloju v Pragi, Mala Strana, ogel Herudove ulice.

Po pošti razpoljilja se vsak dan.
Proti vpošiljatvi K 2/56 se pošlje velika steklenica in za K 1/50 malta steklenica vse postaje avstro-ugrske monarhije poštino prosto.

Zaloge v lekarnah Avstro-Ogerske. V Ptiju v lekarni g. Ignacij Behrbalk (spodnja lekarna).

Priporočava pravo, izvrstno, domače

Bučno olje (Kürbiskernöl)

80%no kislino za jesih (ocet) del.

Iz enega litra te kislino napravi se 200 dobrege in zdravega jesicha. Dobi se v vsakejčini ter se pri naročilu prosi za natančni nashime zadnje pošte.

Brata Slawitsch, trgovca v Ptiju.

Knjigovežki učenec

se takoj sprejme v knjigoveznici W. Blanke-ja v Ptiju.